

romeo
ve
juliet

WILLIAM
SHAKESPEARE

ANTIK

ROMEO ve JULIET

William Shakespeare

ANTİK DÜNYA KLASİKLERİ
Nisan 2018

I. PERDE

I. SAHNE

Verona, bir sokak.

[Capulet'lerden SAMPSON ve GREGORY kılıç kalkanla girerler.]

SAMPSON

Şunu bil ki Gregory, bu hakaretlerin altında kalamayız.

GREGORY

Elbette kalamayız. Biz hamal mıyız?

SAMPSON

Yani, kafamız kızdı mı kılıçlarımız işte burada.

GREGORY

Öyle! Sağ kaldıkça, cellât ilmiğinden çekmeye bak boynunu.

SAMPSON

Şimşekler gibi vururum kızarsam.

GREGORY

Vuracak kadar da çabuk kızmazsın ama.

SAMPSON

Montague'lerin bir köpeği bile beni kızdırmaya yeter.

GREGORY

Kızmak yerinde duramamaktadır,

Yiğitlik ise durup dayanmaktır.

Demek ki sen kızdın mı tüyeceksin.

SAMPSON

O evin bir köpeği bile kızıp dayanmama yeter.

Montague'lerden bir erkek ya da bir kız görmeyeyim, tutarım duvar dibini.

GREGORY

Güçsüz biri olduğuna işaret bu.

Herkesin bildiği gibi, güçsüzler duvar dibini tutarlar.

SAMPSON

Doğru. Kadınlar daha güçsüz oldukları için hep duvara itilirler.

Ben de bu yüzden Montague'lerin erkeklerini duvarlardan itip kızlarını dayayacağım oraya.

GREGORY

Ama kavga yalnız biz efendilerle uşaklar arasında.

SAMPSON

Hepsi bir, bakmam gözlerinin yaşına.

Erkekleriyle dövüştüm mü kızlarına aman vermem, uçururum başlarını.

GREGORY

Kızların başlarını mı?

SAMPSON

Evet, kızların başlarını.

GREGORY

Onlar nasıl duyarlarsa öyle anlasınlar.

SAMPSON

Ben dayandıkça duyarlar.

GREGORY

İyi ki balık değilsin, yoksa çiroz olurdu. Çek kılıcını, Montague'lerden iki kişi geliyor.

[ABRAHAM ile BALTHASAR girerler.]

SAMPSON

Kılıcımı çektim işte. Sen sataş, ben arkandayım.

GREGORY

Ne? Arkanı dönüp tüyecek misin yoksa?

SAMPSON

Merak etme.

GREGORY

Nasıl merak etmem!

SAMPSON

Kanunlar bizden yana olsun, bırak onlar başlasınlar.

GREGORY

Geçerken suratımı asacağım, istedikleri gibi anlasınlar.

SAMPSON

Yani gözleri keserse... Başparmağımı ısıracağım onlara.

Buna katlanırlarsa rezil oldular demektir.

ABRAHAM

Başparmağımı bize mi ısırıyorsun efendi?

SAMPSON

Isırıyorum parmağımı efendi...

SAMPSON [GREGORY'ye]

Evet dersem yasa bizden yana mı?

GREGORY [SAMPSON'a]

Hayır.

SAMPSON

Parmağımı size ısırmiyorum.

GREGORY

Niyetiniz kavga etmek mi?

ABRAHAM

Kavga mı? Hayır efendim!

SAMPSON

Kavga istiyorsan buyur, hazırım.

Benim efendim aşağı değil seninkinden.

ABRAHAM

Üstün de değil ama!

SAMPSON

Öyle olsun.

[BENVOLIO girer.]

GREGORY [SAMPSON'a]

Üstündür de efendimizin akrabasından biri geliyor bak.

SAMPSON

Elbette üstün, efendi!

ABRAHAM

Yalan söylüyorsun.

SAMPSON

Erkekseniz çekin kılıcınızı.

O yaman vuruşunu unutma Gregory.

[Dövüşürler.]

BENVOLIO

Niyetim barıştırmak. Kınında tut kılıcını ya da

Bu adamları ayırmak için dövüş benimle.

TYBALT

Hem kılıcını çekmiş, hem barıştan dem vuruyorsun!

Cehennemden, bütün Montague'lerden ve senden nasıl tiksindirsem,

Öyle tiksindiririm bu sözden. Sıkı dur ödle!

[Dövüşürler. Her iki aileden adamlar gelip kavgaya katılırlar.
Derken yurttaşlar ve eli sopalı subaylar girer.]

1. SUBAY

Sopalılar, baltalılar, mızraklılar! Vurun, bastırın şunları!

Kahrolsun Capulet'ler, kahrolsun Montague'ler!

[Cübbesini giymiş, ihtiyar LORD CAPULET ile LADY
CAPULET girerler.]

CAPULET

Ne bu gürültü? Verin uzun kılıcımı bana, hey!

LADY CAPULET

Koltuk değneği verin şuna, koltuk değneği!

Ne yapacaksın kılıcı?

CAPULET

Kılıcımı diyorum! İhtiyar Montague geliyor.

Hem de kılıç savuruyor bana inat.

[İhtiyar LORD MONTAGUE ve LADY MONTAGUE
girerler.]

MONTAGUE

Seni alçak Capulet! Tutmayın beni, bırakın!

LADY MONTAGUE

Düşmana bir adım bile yaklaşmayacaksınız!

[PRENS ESCALUS maiyetiyle girer.]

PRENS

Serkeş uyruklar, barış düşmanları,

Komşu kanıyla kılıçlarını kirletenler,

İşitmiyor musunuz? Size söylüyorum be adamlar,

Damarlarından fişkırان mor pınarlarda

Öfkelerinin ateşini söndüren canavarlar,

Atın yere hışımlı silahlarınızı,
Kızgın prensinizin buyruğunu dinleyin.
Siz, ihtiyar Capulet ve Montague,
Üç kez bir hiç yüzünden çıkan kavganız
Sessizliğini bozdu sokaklarımızın.
Verona'nın yaşlı başlı yurttaşları
Üstlerine yaraşan ağır giysileri atarak
Barıştan aşınmış çağ eskisi ellerle
Eski mızraklarını kullanmak zorunda kaldılar
Uğursuz nefretinizi bastırmak için.
Sokaklarımızı bir daha tedirgin ederseniz,
Barış rehini olacak canlarımız.
Bu seferlik hepimiz dağılın bakalım.
Sen Capulet, benimle geleceksin.
Sen de Montague, bugün öğleden sonra
Freetown'a, genel yargı yerine gelip
Öğren bu davayla ilgili kararımızı.
Bir daha söylüyorum,
Dağılsın canını sevenler.

[LORD MONTAGUE, LADY MONTAGUE ve
BENVOLIO'dan başka herkes çıkar.]

MONTAGUE

Kim yeniledi bu eski kavgayı?

Söyle yeğenim, sen burada mıydın başladığında?

BENVOLIO

Hasmınızın uşaklarıyla sizinkiler

Birbirine girmişlerdi ben geldiğimde,

Ayrırmak niyetiyle kılıcımı çekmiştim. Tam o sıra

Kızgın Tybalt geldi çekilmiş kılıcıyla.
Meydan okuyan sözler savurdu kulaklarıma.
Kılıcını baş üstünde döndürüp biçti rüzgarları,
Ama onlar bundan incinmediler,
Islık çaldılar küçümseyerek.
Biz böyle karşılıklı hamleler yaparken
Başkaları da gelip katıldılar kavgaya.
Derken Prens geldi de ayırdı tarafları.
LADY MONTAGUE

Ah Romeo nerde? Onu gördünüz mü bugün?
İyi ki yoktu kavgada.

BENVOLIO

Efendim, o tapılan güneş, doğunun
Altın penceresinden bakmadan bir saat önce
Tedirgin bir gönül dışarılara sürüklemişti beni.
Şehrin batısında uzanan çamlıkların altında
Oğlunuza rastladım, geziniyordu erken saatte.
Ona doğru yürüdüm, geldiğimi sezince
Dalıverdi korunun derinliklerine.
Ben de kendi duygularıyla ölçerek onunkini,
İnsan düşünceliyken ıssızlığı sevdiğinden,
Ben bile yorgun benliğime fazla geldiğim için
Onun değil, kendi gönlümün keyfine uydum,
Benden kaçmak isteyen den kaçındım seve seve.

MONTAGUE

Kaç sabah onu orda, gözyaşlarıyla
Taze sabah çiğlerini çoğaltırken,
Derin ahlarıyla bulutlara bulut katarken görmüşler,

Ama herkese sevinç veren güneş, doğunun
Ta en uzak yerlerinde, Şafak tanrıçasının yatağından
Kaldırmaya başlarken gölgeli perdeleri,
Kederli oğlum ışıktan eve kaçıp
Kapanıyor odasına, örtüyor pencereleri.
Canım gündüzü dışarıda bırakarak
Uydurma bir gece bırakıyor kendine.
Bu halin nedeni iyi öğütlerle giderilmedikçe,
Sonu karanlık ve uğursuz bence.

BENVOLIO

Soylu amcacığım, biliyor musunuz nedenini?

MONTAGUE

Ne biliyor ne de öğrenebiliyorum kendisinden.

BENVOLIO

Onu sorguya çektiniz mi hiç?

MONTAGUE

Kendim de çektim, başka dostlar da,
Fakat o, akıl hocası kendi duygularının.
Öyle kapalı, öyle bir saklıyor ki sırrını
Sondalardan, araştırmalardan öyle uzak ki...
Bir tomurcuğu hain bir kurt nasıl kemirirse,
Hani tatlı yapraklarını havaya açmadan,
Güzelliğini güneşe sunmadan, o da öyle işte.
Öğrenebilseydik kederlerinin kaynağını,
Seve seve bulurduk devasını.

[ROMEO girer.]

BENVOLIO

Geliyor işte. Siz biraz çekilin lütfen.